

# МОТИВИ

От ЕВГЕНИ ДИКОВ ДИКОВ

Директор на Националната следствена служба  
и заместник на главния прокурор по разследването

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ,

По-долу ще изложа накратко това, което ме мотивира да дам съгласието си да бъда предложен за кандидат за избран член на Висшия съдебен съвет от квотата на следователите:

Започнах работа в съдебната система през м.юли 1981 година като районен прокурор на Районна прокуратура-Бяла Слатина.

През годините преминах през всички нива на прокуратурата-като редови прокурор и административен ръководител – прокурор в Софийска районна прокуратура, ръководител на 04 РП-София, редови прокурор в Софийска градска прокуратура, зам. градски и и.ф. градски прокурор в СГП, редови прокурор и зав. сектор във Върховна касационна прокуратура.

Бил съм редови следовател в Националната следствена служба, а от 2013 г. съм директор на службата.

До настоящия момент имам повече от 25 години стаж в органите на съдебната власт.

Считам, че притежавам необходимия професионален и управленски опит, както на регионално, така и на национално ниво.

Като редови магистрат винаги съм се стремил да подпомагам ръководителя на екипа, с който съм работил и колегите си. Като административен ръководител, винаги съм разчитал на колегите ми от колектива, който съм ръководил, както и на съсловните организации. По моя преценка, притежавам опит за работа в екип.

Многократно съм включван в работни групи за изработване на законопроекти за изменение и допълнение на закони от областта на наказателното право и процес. Участвал съм в работни групи за изготвяне на Национална стратегия за борба с организираната престъпност (2006-2007 г) и на Национална стратегия за противодействие и предотвратяване на тероризма.

Като положителен преценявам и опита си за работа с медиите. През 2013 година бях избран за юрист на годината и получих наградата на съдебните репортери от централните медии, в организираната от сайта „Правен свят“ анкета.

От началото на 2014 година досега, съвместно с екипа на НСлС полагаме усилия за ремонт и рехабилитация на неизползваните помещения в района на НСлС и тяхното рационално използване. В резултат на това беше изцяло обновен и преоборудван Оперативния дежурен център. Беше изграден и фронт-офис за по-лесно обслужване на гражданите при издаване на исканите от тях удостоверителни документи. Предстои ремонт и реконструкция на останалите помещения в сградата на бившия стол и използването им за учебен център, криминалистически лаборатории, библиотека, архив и помещения за съхраняване на веществени доказателства-т.е. имам и необходимият опит в стопанисване на недвижимите имоти, предоставени на органите на съдебната власт.

Считам, че притежавам необходимите умения, полезни за работата на Висшия съдебен съвет и неговите комисии.

В работата си през годините винаги съм се стремял да защитавам върховенството на закона и независимостта на съдебната власт.

20.02.2017 г.

С уважение:

# КОНЦЕПЦИЯ

## ЗА РАБОТА КАТО ЧЛЕН НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

на ЕВГЕНИ ДИКОВ ДИКОВ

кандидат за избор от квотата на следователите

Предстои пореден пряк избор на следователите за единствения им представител т.е. за 4% от Пленума на ВСС и малко под 10% от Прокурорската колегия на ВСС. Вярвам че мога да се справя с тази отговорност да бъда глас, който се чува. Гилдията на следователите има опит да излъчва само един представител, без да не бъде игнорирана в колективния орган за управление. Да се справя със задачата, разчитам на повече от 35 години юридически стаж, вкл. като ръководител в Прокуратурата и Следствието, чиито работа и проблеми познавам добре. Струва ми се, че бих имал авторитет, като евентуален член на този колективен орган.

Като кандидат за единствения член на Висшия съдебен съвет от квотата на следователите, бих искал да отбележа приоритетите в работата ми, именно като представител на тази магистратска общност.

В същото време-като евентуален член на един колективен орган, следва да отбележа и приоритетите в работата на този колективен орган за всеобхватното осъществяване на функциите му, вменени от Конституцията и Закона за съдебната власт, които очертават правната рамка на цялостната дейност на Съвета.

### **I. ЗА СЪЩЕСТВУВАЩАТА НОРМАТИВНА УРЕДБА, РЕГЛАМЕНТИРАЩА ДЕЙНОСТТА И ПРАВОМОЩИЯТА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ:**

Следва да се отбележат някои положителни промени с измененията в конституцията и ЗСВ – пряк ще е изборът и от квотата на прокурорите и съдиите (не само от квотата на следователите). Нови възможности за масов избор дава и възможността освен с хартиена бюлетина на събранието, да се гласува и електронно (дистанционно). Изборните членове от Народното събрание ще са избрани с квалифицирано мнозинство. Това са нови

предпоставки, нов шанс формирания по този начин 8-ми състав на ВСС да бъде по-успешен и по-авторитетен.

Същевременно пак предстоят избори и отново чуваме, че трябва още изменения на конституцията и пак касаещи съдебната власт и в частност - ВСС.

Личното ми мнение е, че към настоящия момент не се налага промяна на нормативната уредба, уреждаща дейността на ВСС. Припомням, че в приетата през 1991 г. Конституция на Р.България са извършени до 2015 г.-шест промени, пет от които касаят съдебната власт и ВСС. В приетия през 2007 г. Закон за съдебната власт, са извършени общо 18 промени за по-малко от десет години. Сляпото и понякога прибързано съобразяване с препоръките на всякакви експерти, съветници и т.н. (поякога взаимно изключващи се през годините), не винаги води до подобряване работата на ВСС и на органите на съдебната власт. Съществуващата правна уредба дава необходимите условия чрез допълнителна мобилизация и подобряване организацията на работа, да се оптимизира дейността на този колективен орган. Бъдещият състав на ВСС ще работи при нови правила, с разширени правомощия, дадени му с измененията на ЗСВ от 2016 година. Всяка една бъдеща промяна ще следва да бъде предшествана от внимателен анализ на дейността на ВСС за един по-дълъг период от време, а не да бъде инициирана при първите констатиране и коментирани неизвестно от кого неблагоприятия в работата.

## **II. ЗА МЯСТОТО НА ПРОКУРАТУРАТА И ОРГАНИТЕ НА РАЗСЛЕДВАНЕТО В СИСТЕМАТА НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ**

Още от началото на демократичните промени в страната, периодично се инициират и провеждат дискусии за мястото на прокуратурата и следствените органи (заедно или поотделно). Въпреки изричните разпоредби на Конституцията на Р.България (чл.117, чл.126-128) и т.2 от Решение № 3 по к.д. № 22/2002 г на Конституционния съд за мястото на прокуратурата и следствените органи в системата на съдебната власт, все още се изразяват становища, че органите на прокуратурата или поне следствените органи следва да са в изпълнителната власт и че това може да се реши от обикновено Народно събрание с промяна на Конституцията и съответните закони. Както находчиво някои отбелязват – продължаващата

десетилетия реформа на съдебната система започва с опита следствените органи да бъдат прехвърлени към изпълнителната власт и завършва с предсрочното прекратяване на мандата на членовете на действащия ВСС.

Подобни идеи се прокрадваха и в неприетия вариант на Актуализираната стратегия за съдебна реформа, а именно: Без изрично да се лансира идеята за изваждане на прокуратурата от съдебната власт в стратегическа цел 3 „Ефективно администриране на съдебната власт”, специфична цел 6 „Развитие на отделните институции на съдебната власт” се предвиждаха Планове за институционално укрепване на ВАС, ВКС, ВСС и ИВСС, а не и на Прокуратурата на Р. България. В т.4.2.4 се предвиждаше „Трайно решение за статуса на следствието...”, като сроковете за „намиране“ на такова решение предшестваха приемането на Кодекс за административните нарушения и наказания, актуализиране на НК (или приемане на нов) - т.е. преди разделяне на провиненията на „простъпки“ и „престъпления“ и преди анализ на натовареността на прокурорските и следствените органи, в случай, че изобщо такива законови промени бъдат приети.

Факт е, че в последното десетилетие се наблюдава тенденция за ограничаване на правомощията на следователите (от приемането на промените в Конституцията на Р. България (чл.128) от 2006 г. и НПК от 2006 г.). Факт е, че почти всяка свободна щатна бройка за следовател се трансформира в друга магистратска длъжност.

Едва в последните няколко години се направиха някои стъпки (но не и пълен обрат) за повишаване капацитета на прокуратурата за самостоятелно провеждане на разследването – възстанови се института на младшите следователи, промени се компетентността на разследване за някои видове престъпления, оборудваха се (и продължават да се оборудват) мобилни центрове за разследване с необходимата техника и експерти, позволяващи затваряне на цикъла – обезпечаване на местопрестъплението (от служители по Бюрото по защита към главния прокурор) – извършване на качествени неотложни действия по разследването – от следователи и експерти към НСлС/следствените отдели – провеждане на самостоятелно разследване от следователи.

Считам еднозначно, че мястото и на прокурорските, и на следствените органи е в съдебната власт. Изводът, че ВСС е защитник и гарант на независимостта на съдебната власт, би представлявал куха фраза, ако една съществена част от наказателното правораздаване (досъдебната фаза на

наказателния процес) се осъществява изцяло от органи извън съдебната система.

В подкрепа на горния извод е съществуващата традиция в българската правна система, изграждана в продължение на повече от век, както и горчивия опит на някои страни от региона.

### **III. ЗА МОДЕРНА И ЕФЕКТИВНА НАКАЗАТЕЛНА ПОЛИТИКА**

Напълно подкрепям приетата през 2015 г. от Народното събрание Актуализирана стратегия за съдебна реформа и приетата Пътна карта за изпълнението на стратегията в тази и част – специфична цел 4 „Модерна и ефективна наказателна политика“. Основното, което следва да се промени е констатирания и от ЕСПЧ „системен проблем с досъдебното производство“. Следователно прокуратурата, разследващите и взаимодействието им със специалните и силови органи – на основата на закона – това трябва най-сетне да стане стратегическо направление. Иначе пак само ще се увеличават предвидените в закона наказания, а от това кои са наказани и са в затворите, ще личи дали има „справедливост за всички“.

Според мен изграждането на актуална нормативна база в областта на наказателното право и процес поставя началото на реформата в тази област. Какво е необходимо:

- Приемане на Кодекс на административните нарушения и наказания и разделяне на „престъпленията“ от „простъпките“. Това е нещо познато в българската правна система – още в първия Наказателен закон – ДВ, бр.40/21.02.1896 г. такова разделение е направено.
- Приемане на изцяло нов Наказателен кодекс, съобразен с актуалната политическа и икономическа обстановка в страната (а не само смяна на номерацията на текстовете) – премахване на архаичните текстове, обслужващи отминали обществени отношения и криминализиране на новите деяния с висока степен на обществена опасност. В същото време следва да се избегне казуистичния подход, който се наблюдава в последните години (за всяко извършено противоправно деяние-нов текст в НК) и се запази високата степен на кодификация на деянията, характерни за българската правна система. Да се определи размер на наказанията в по-тесни граници, а не както сега (от 1 до 10 години; от 3 до 12, от 5 до 15 години лишаване от свобода), с което ще се намали и риска от корупционни практики в съдебната система.



- Значителни промени или приемане на изцяло нов Наказателно-процесуален кодекс, с премахване на излишния формализъм, с навлизане на съвременните научно-технически постижения и тяхното регламентиране в наказателния процес - например – разширяване на приложното поле на видеоконференцията, видеозаснемането, компютърното моделиране и др. Малко от действащите магистрати знаят, че България е една от малкото страни в Европа и света, в които могат да се извършват т.нар. ситуативни експертизи (възстановяване чрез компютърно моделиране на фактическата обстановка по пораженията върху човешкото тяло и околната среда), лазерно заснемане на местопроизшествие с последващ компютърен модел, при което всеки пропуск при огледа, може да бъде констатиран и отстранен.

Посочвам тези законодателни промени като приоритет в работата на ВСС, с ясното съзнание, че Съвета няма дори и законодателна инициатива. Но опита от последните години – изготвянето на проекта за НПК от 2006 г, изготвения и отхвърлен проект за нов НК, безкрайно отлагания за обсъждане готов проект на КАНН сочи, че без активно участие на действащи магистрати в подготовката на законопроектите (изготвяни обикновено от научни работници - теоретици без никакъв практически опит и адвокати) се постига единствено ниска ефективност и чести промени (в някои случаи-само след броени месеци от приемането на закона). Комисията по правни и институционални въпроси към ВСС следва да има водеща роля при обобщаване мненията на действащите магистрати още в процеса на изготвяне на законопроекта и да отстоява тези мнения в правната комисия на Народното събрание, не единствено да дава становища по вече изготвените проекти и то-поискани непосредствено преди внасяне на законопроекта в пленарна зала. Огромни са и възможностите на ЕИСПП за изучаване на слабите места в материалния и процесуалния закон – стига да има очи, които да анализират. Електронната система за избор, също може да се използва и за бързи представителни допитвания до съдии, прокурори и следователи.

#### **IV. ЗА НЕРАВНОМЕРНАТА НАТОВАРЕНОСТ И НЕОБХОДИМОСТ ОТ НОВА СЪДЕБНА КАРТА**

Този проблем отдавна е поставян на вниманието на предишни състави на ВСС, но вероятно поради своята непопулярност и отпор на населението от малките населени места, не е решен досега. Към настоящия момент в страната има 172 съдилища (с обща и териториална компетентност) и 144 прокуратури. За сравнение - в Холандия, която е два пъти по-голяма по население има 14. В основни линии, определянето на съдебните райони е извършено през 30-те години на миналия век, когато основният принцип е бил - да се стигне с кон до първоинстанционния съд за 1 ден. За 80 години обаче нямам данни да е закрит поне един районен съд, а техният брой е увеличаван (последно през 2007 г. със създаването на РС-Гълъбово). Не се отчитат настъпилите през този период демографски и други проблеми, навлизането на съвременни технически средства за комуникация и транспорт. Към настоящия момент има районни съдилища, които включват в съдебния си район повече от 50 населени места, от които обаче голяма част са с двуцифрен брой население и то на преклонна възраст.

Считам за приоритет в работата на ВСС още в следващия му състав уедряване на съдебните райони и намаляване на броя на органите на съдебната власт с териториална компетентност. Това ще доведе до изравняване до известна степен на натовареността, до специализация в работата на магистратите и в крайна сметка – до повишаване на качеството и бързината в правораздаването.

Решението на Конституционния съд от 2017 г. по искането на главния прокурор е първата стъпка в тази насока, която следва да бъде последвана.

Естествено – това следва да се извърши след внимателен анализ и зачитане на основното право на населението от малките населени места на достъп до правосъдие. Този анализ обаче трябва да е задълбочен – още първият състав на Инспектората на ВСС констатира, че в редица „малки“ прокуратури изкуствено се завишава натовареността, като неоснователно се образуват преписки, по които веднага се постановява отказ да се образува досъдебно производство или се образуват досъдебни производства, които впоследствие се прекратяват поради липса на престъпление - нещо, което е било видно, още преди образуването на делото.

Следва де се прецизират критериите, по които се отчита натовареността на магистратите. При участието ми през последните две години в годишните анализи на окръжните прокуратури, почти навсякъде се отчитат драстични разминавания в натовареността, определена по критериите на



ВСС и критериите на прокуратурата. Напълно съм съгласен с вижданията на някои колеги, че неравнопоставеност при натоварването на магистратите се получава и при неотчитане на тежестта и сложността на отделното производство, медииния интерес и непрекъснатия обществен натиск, при които магистратите понякога са принудени да работят – например по дела за крупни аварии с много жертви, за престъпления, извършени от обществено известни личности и др.

Не считам обаче, че единствено механичното увеличаване на щата на органите на съдебната власт довежда до намаляване на натовареността. Следва да се търсят резерви във вътрешната организация на работата, специализацията и разбира се – в намаляване на формализма. След толкова години работа в прокуратурата и следствените органи все още ми е непонятно защо прокурорът трябва да мотивира всеки свой отказ да образува наказателно производство при очевидна липса на престъпление, а не само в случай на обжалване на отказа. (В Гърция например прокурорът поставя щемпел върху преписката „отказвам да образувам“ и се подписва.) Защо е необходимо при всички случаи на естествена смърт извън болнично заведение да се образува наказателно производство „за установяване причината за смъртта“ с разпити на свидетели, назначаване на експертизи и в крайна сметка-изготвяне на мотивирано постановление за прекратяване и т.н. Естествено – това е въпрос и на законодателни промени, на промени в подзаконовата нормативна уредба на органи извън съдебната власт (например-на Министерство на здравеопазването), но в тези случаи считам, че Комисията по правни и институционални въпроси към ВСС следва да проявява инициативност.

## **V. ЗА ИЗПОЛЗВАНЕТО НА МОДЕРНИ ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ**

Въвеждането на тези технологии в сферата на правораздаването е един от основните приоритети на ВСС, които следва да е последователен в тази си политика.

От седемнадесет години в България се изгражда Единна информационна система за противодействие на престъпността – ЕИСПП. Забавянето на окончателното пускане в експлоатация на системата се дължи на множество обективни, организационни и технически причини, най-важните от които са: липса на финансиране през годините,

прехвърляне администрирането на системата от Министерство на правосъдието към Прокуратурата на Р.България и несъвместимост на отделните информационни системи на различните ведомства с ядрото на ЕИСПП, което е наложило отделяне на финансов и времеви ресурс за изработване на нови софтуерни продукти.

По мнение на експерти, това е третата в Европа подобна система (след тези на Естония и ФРГ), като по качества отстъпва засега само на естонската.

През годините поетапно към ядрото на ЕИСПП са включени Централната информационна система на следствените служби (ЦИССС), информационната система на прокуратурата (УИС-ПРБ), информационните системи на всички съдилища в България, информационната система на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието (ГДИН), НСИ, КОНПИ, ДКСИ, служба ГРАО, МО-Военна полиция и др.

Към настоящия момент единствено към ядрото на ЕИСПП не е включена АИС „Разследване“ на МВР (АИС-Р-МВР). С нейното включване ще бъде затворен цялостния информационен цикъл-от образуването на досъдебното производство до изтърпяване на наказанието.

От началото на 2016 година бяха проведени няколко срещи с ръководството на МВР, като в крайна сметка се постигна договореност и до края на м. март 2017 г. следва да приключи последния тестови период и да започне поетапното включване на отделните поделения на МВР към ЕИСПП.

ПРБ спечели проект по Оперативна програма „Добро управление“ на ЕС и в началото на 2017 г. бе подписан договор за доусъвършенстване на системата, като основната цел е електронен обмен на документи, а не просто на информация.

Бъдещият състав на ВСС трябва на практика да пусне в пълна експлоатация електронното правосъдие. Има портал. Има проект, който ще бъде наследен – за нова електронна деловодна система трябва да се „конвертират“ данните от няколко електронни деловодни системи и регистрите на съдебните решения, за да заработи портала и да могат да се ползват всички негови функции. Предстоят няколко проекта по „Добро управление“ които ще се финализират в периода 2017 – 2018 г. При всички случаи до 2020 година нещата трябва да са направени, защото финансирането след това е доста проблематично.

В техническото обслужване на органите на съдебната власт следствените органи и прокуратурата са добре – отделния бюджет се използва, но при съдилищата има дефицит. За да бъде той ограничен, настоящият състав на ВСС втора година прави обществени поръчки за централизирана доставка на компютърна техника. Така с по-малко пари се купува повече техника. Тази практика трябва да продължи. В ход е „преобурудване“, но и тук, както и по отношение на УПРАВЛЕНИЕТО НА СОБСТВЕНОСТТА стои проблема с укрепване на административния капацитет за обществени поръчки. Там законодателството е толкова динамично, че поддържането на звено от компетентни хора е голямо предизвикателство за всяка администрация.

## **VI. ЗА ПРОБЛЕМА СЪС СЪДЕБНИТЕ ЕКСПЕРТИЗИ**

От години този проблем се сочи като една от причините за забавено правораздаване. Многократно е отразяван в годишните доклади за напредъка на България в областта „Правосъдие и вътрешен ред“. Към настоящия момент в цели съдебни окръзи няма нито един експерт – съдебен медик, автоинженер и др. Нараства лавинообразно броя на неприключените досъдебни производства поради забавени съдебно-медицински експертизи. Така например – в края на 2016 г. имаше неизготвени в срок 233 СМЕ по дела на прокуратурите от съдебен окръг Монтана, както и 55 СМЕ по дела на прокуратурите от съдебен окръг Видин. Особено фрапиращи са 21 случая, които са по ДП за умишлени убийства със задържан извършител, както и по чл.343 ал.1б.В НК срещу известен извършител. При средно новообразувани ДП за телесни повреди на година между 1800-2200 ДП, общия брой на разследваните и неприключени с натрупване, за по-малко от пет години е увеличен двойно –от 5380 през 2010 г. до 11153 към 01.09.2015 г. В същото време относителния дял на приключените варира между 4.41 % до 7.51 %. Основна причина за това са неизготвените съдебно-медицински експертизи. Съществува реален риск от прекратяване на производства по давност срещу известен извършител.

С извършените структурни промени в МВР и закриването на Института за компютърни технологии (ИКТ) към МВР времето за изготвяне на такива експертизи се увеличи над 6 месеца.

От години разбирането на редица ръководители на НИКК-МВР е, че там работят супер експерти, на които могат да се възлагат всички сложни криминалистически експертизи. За съжаление ниското заплащане, съкращаване на щатове и ред други причини доведоха до отлив на подготвени специалисти (биолози, химици, ДНК-специалисти)-пенсионирани, преминали на работа в частни лаборатории и т.н. Освен това и най-добрите експерти не биха могли да се справят при некачествена работа на местопроизшествие.

Съществува проблем и при осигуряването на експерти в различните области на криминалистиката - за дактилоскопни, трасологически, почеркови и др. експертизи. От 1990 година (когато завършва последния випуск българи, обучавани в Института за експерт-криминалисти във Волгоград-Руска федерация) в България няма учебно заведение, което да подготвя експерт-криминалисти. Разчита се на обучението в юридическите факултети (един семестър обща криминалистика) и на тримесечни курсове, провеждани в Академията на МВР.

С промените в ЗСВ от 2016 г., законово бе закрепено съществуването на отдел „Криминалистически“ в НСлС.

Виждането ми за решаването на този изключително сложен проблем е следното:

- Законова промяна в НПК (чл.144) и даване възможност за назначаване на щатни експерти в органите на съдебната власт. (Такъв щат имаше в по-големите съдилища до 1991-1992 г.)
- Надграждане на отдел „Криминалистически“ в НСлС и превръщането му в „Национален център за съдебни експертизи“ като аналог на НИКК-МВР. В този случай обаче следва да се обмисли дали организационно Центъра следва да остане в системата на ПРБ или да бъде ситуиран към ВСС.
- Разкриване на специалност или магистърска програма към Академията на МВР или други университети в страната, с възможност за практическо обучение в Националния център за съдебни експертизи или в НИКК-МВР.
- Осигуряване на необходимото оборудване, вкл. по международни проекти.
- Осигуряване на възвращаемост на средствата, направени за съдебни експертизи.

Това може да бъде осъществено единствено с активното участие на ВСС като координатор.

## **VII. ЗА БЮДЖЕТА НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ И ЕФЕКТИВНОТО УПРАВЛЕНИЕ НА СГРАДНИЯ ФОНД**

Съществено условие за независимостта на съдебната власт е осигуряването на адекватен бюджет, контрол върху изпълнението му и правилното разпределяне на средствата между отделните звена на съдебната власт, както и събираемостта на присъдените суми в полза на бюджета на съдебната власт. Обвързването на трудовото възнаграждение на магистратите и служителите със средната работна заплата в бюджетната сфера е постижение, което следва да се отстоява и да се актуализира.

Голямо предизвикателство към бъдещия състав на ВСС ще бъде постигането на сериозен капацитет и в бюджетната област, и в стопанисването на имотите на съдебната власт. Втората дейност, възложена с измененията в конституцията и ЗСВ, по същество е за управление на сериозен дефицит от средства за поддържане, ремонт и строителство на сгради и съоръжения. Нужен е инвеститорски контрол, взаимодействие с други структури на държавата. В момента има две дирекции – бюджет и финанси и управление на собствеността и съответни комисии, което предполага и координация и съвместно решаване на редица проблеми. Участието в съответните комисии на пленума изисква от избраните членове развиване на сериозни управленски умения в тази област. Залогът е голям, защото в абсолютно всички органи на съдебната власт успешното решаване на материалните и финансови проблеми са важна предпоставка за нормалното им функциониране.

Вижданията ми за решаване на някои от тези проблеми са:

- В най-кратки срокове да приключи инвентаризацията на сградния фонд
- Да се търсят възможности и комуникации с други институции за замяна на сградите, предоставени на органите на съдебната власт при отпаднала необходимост с други. След създаване на Националната следствена служба и окръжните следствени служби, между МВР и НСлС са подписани множество приемо-предавателни протоколи, с които на НСлС и ОСлС са предоставени отделни сгради и помещения. Със закриването на по-голямата част от изнесените



работни места в населените места, извън областните центрове, тези сгради и помещения са с отпаднала необходимост. С подобен статут ще се окажат и други сгради, предвид изготвянето на новата „съдебна карта“.

- Да се търси рационалното използване на предоставените на органите на съдебната власт сгради –т.е. тяхното „съживяване“ с цел задоволяване на най-належащите нужди.
- Да се изготви дългосрочна програма за поетапно обновяване на сградния фонд и подобряване условията на работа на магистрати и служители.

### **VIII. ЗА РАВНОПОСТАВЕНОСТТА И ДЪЛЖИМОТО УВАЖЕНИЕ МЕЖДУ ОТДЕЛНИТЕ МАГИСТРАТСКИ ОБЩНОСТИ:**

Закона за съдебната власт не прави разлика между отделните магистрати – по отношение на назначаване в органите на съдебната власт, кариерно израстване, поощряване и наказания, рангове. На практика обаче съществува едно пренебрежително отношение към следователите, като към „втора ръка“ магистрати.

Факт е, че с промените в наказателния процес (приемането на НПК през 2006 г) редица правомощия на следователите бяха отнети. Сега те не могат да образуват досъдебно производство, не могат да повдигат обвинение, без предварително да е одобрено от прокурор, изразяват единствено мнение след приключване на разследването – в доклада по чл. 235 НПК-т.е. играят второстепенна роля при определяне параметрите на разследването, правна квалификация и др.

Факт е обаче, че след премахване на института на младши следователите, в продължение на десет години, единственото „попълнение“ на щата на следствените органи беше предимно от прокурори и съдии от по-ниско ниво, с изискуемия се от закона юридически стаж и доказани знания и професионални качества.

Никой не оспорва ръководната роля на прокурора, на „господаря“ на досъдебното производство. Но считам за недопустими изрази като „Ти мен няма да ме учиш на НПК“, „Предпочитам да работя с разследващи полицаи, защото те не мислят, а изпълняват“ и др. във взаимоотношенията прокурор-следовател. За мен в тези случаи са налице нарушения на



Етичния кодекс на българските магистрати и за по-фрапиращите случаи следва да се носи и дисциплинарна отговорност.

Практиката сочи, че най-успешните разследвания по обществено значими дела са извършвани именно от екип от прокурор и следователи, в който всеки знае своите права и задължения, а отношенията в екипа са базирани на взаимно уважение и толерантност.

## **IX. ЗА КОМУНИКАЦИЯТА НА ВСС**

Настоящият състав на ВСС прие Комуникационна стратегия. Не малък финансов и кадрови ресурс е отделен за подобряване обществената оценка на дейността на Съдебната власт. Същевременно одобрението и е ниско. Преди да се прави преоценка и да се планират и реализират нови мерки, следва да се изчака ефекта на вече предприетите. След формирането на бъдещия състав и началото на неговата дейност, може да се оцени по-конкретно, кое от предприетото работи и кое не със съответно проучване.

Следва да се продължи положителната практика с формирането и работата на Гражданския съвет с членуващите там професионални организации. Изглежда е преодоляна първоначалната нагласа на някои участници да заемат позиции все едно, че считат ВСС за подчинен, помощен орган към Гражданския му съвет.

Интересна тема е и оценката на резултата от приложението на нормата на чл.33 ал.6 ЗСВ. Преките излъчвания на заседанията на пленума и колегиите на ВСС осигуряват максимална прозрачност. Неуспех на това законодателно решение би бил резултата с бюджетни пари за излъчване, да се добива само обществено неодобрение, заради некрасиво политиканстване. Не е от полза за никого ВСС да се свързва с „непрекъснати скандали”.

Това са моите виждания за основните приоритети и проблеми в работата на ВСС.

28.02.2017 г.

Подпис: